

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey-út 4. szám
hova a előfizetési pénsek
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendők.

Nyitott ében egy sor
közlési díja 20 fillér.

Hirdetések jutanyo-
sron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ES KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egészévre 10 kor. — fillér
Félévre 5 kor. — fillér
Negyedévre 2 kor. 50 fillér

SZERKESZTŐSÉG

Beliczey-út 4. szám
hova a lap szellemi rész
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza.

Hivatalos közlemények.

19 Szarvas nagyközs. közp. választm.
1900 Kpv.

Hirdetmény.

Alólirottak Szarvas nagyközség központi választmányának a folyó évi április hó 20-án tartott ülésében 19/900-ik szám alatt hozott határozata értelmében ezennel közhírré tesszük hogy az 1901 évi országgyűlési képviselő választók ideiglenes névjegyzéke a **folyó évi május hó 5-től 15-ig** a község háza tanács termében reggel 8 órától 12 óráig délután 2 órától 6 óráig közzemlére lesz kitéve, a névjegyzék kiigazítása iránti kérvények **május hó 5-től 15-ig** az ezekre tett észrevételek pedig **május hó 16-tól 25-ig** fogadtatnak el alólirott központi választmányi elnök által.

Az 1874-ik évi XXXIII t. cz 43 ik §-a értelmében a névjegyzéket valamint a beadott felszólalásokat bárki megtekintheti és délutánonként 2 órától 6 óráig lemásolhatja.

Kelt Szarvason 1900 ik évi ápril. hó 21-én.

A központi választmány nevében:

MELIS JÁNOS, LISKA JÁNOS,
kpv. elnök. kpv. jegyző.

Felekezet és a társadalom.

Van ennek a címnek némi időszerűsége, mert éppen azért kerül szőnyegre hírlapi szelölzetések útján, hogy valamiképpen együvé ne jusson valami ellentétes formában ez a két orgalom a közéletben. Felekezet és társadalom

ugyanis két ellentétes fogalom, amennyiben vagy felekezet valami, vagy társadalom. A felekezet valami részleges, valami elkülönített, a társadalom ellenben valami egész, teljes. Ha a társadalomról beszélünk, értjük alatta az emberek együttélő nagy csoportját, számukra való tekintet nélkül, mert a társadalom fogalomba belesznek az összes — egy közületben élő emberek, akik bizonyos körülmények közt számot tesznek. Ellenben ha felekezetről teszünk említést, menten kizártuk belőle az emberek egy tekintélyes csoportját, azt, a csoportot, mely más felekezettel.

Tisztességes gondolkozású ember nem lehet ellensége semmi felekezettel, ha nem tartozik is annak a kötelező: sőt kell, hogy sokra becsülje a felekezeti csoportosulásokat is, mert ezek tartják fent a vallási kultuszt, ezek ápolják a vallás erkölcsöt, mely sarkköve a világtrendnek; hivatást teljesítenek, mert a vallásos eszmék többé kevésbé fensőbbeségi fogalmakat nevelnek bele az emberekbe és az állami nagy szervezeteket visztok mégis csak ilyen fensőbbeségi eszmék láncolata erősíti és tarja fent.

De mert a társadalmat minden veszedelmétől megóvni, szintén kötelessége mindenkinek, aki a közélet dolgaival foglalkozik, — ezért kell a társadalmat mentesíteni attól, hogy benne felekezeti elvek irányító tért foglaljanak. A felekezeti elveknek túlon-túl való térfoglalása ugyanis nagy veszedelem a társadalomra; a visszavonás magvait hinti el benne és e magvak mielőbb olyan gyökérszalakat ereszgethetnek, melyek szétrepeszthetik a társadalom egységes talaját.

A felekezetiesség a társadalomba rendszeren hamis jelszavak alatt lopódzik be. A vallásosság erősítése, egyház támogatása, felekezeti jótékony ság: ezek a leggyakoribb jelszavak, — sőt megessik, hogy a jelszó a szabadelvűség köpenybe burkolódik. Ime most is jelszóval látjuk megindulni a felekezetiesség egy különös harcát, holott a szabadelvűség éppen ellenkezője a felekezetiességnek.

Természetes, hogy mi itt ezt a kérdést nem politikai nézőpontról bíráljuk el. Jogczimünk sincsen hozzá, de nagyképszerűsködsnek is tartanók, hogy mi itt, egy vidék érdekeit szolgáló lapban országos politikai kérdéseket mozgassunk. A társadalom védelmére emelünk csupán szót, hiven lapunk karakteréhez és gyomlalgatjuk a társadalom kertjéből a felburjánzó vad hajtásokat. Természetes, hogy aggodalmunkat is kifejezzük olyan jelenségek fölött, amilyeneket itt-ott látunk felülközni és amelyekről jogosan következtethetünk arra, hogy a legjobb úton vagyunk, melyen a felekezetiesség bomlasztóan hatolhatott be a társadalomba. Most még csak szórványos kísérleteket látunk, de ha éberek nem leszünk, egyszer csak arra ébredünk, hogy ez a felekezeti beferkőzés már teljes és nem csak a társadalmat, de a társaságot, sőt az egyéneket is kezdi ostromolni.

Néhány év előtt volt már kísérlet eféle felekezeti mozgalomra máshol is, nálunk is, akkor erősen útját is álták a mozgalom megerősödésének, de teljesen elfojtani nem tudták azt, mert nagy erő van a felekezeti jelszavakban, melyek rendkívüli hatást gyakorolnak a tömegekre. Most új kísérletezések ütköznek

TÁBUZA.

AZ ELSŐ CSÓK.

A forró, édes csók még ajkamon van,
Mit tőled loptam szép leányka én.
Egy pillanatra lelkeim égbe röpött
S ott ringott a boldogság lágy ólón.

Az édes, forró csók ott ég az ajkon,
Mezét, lángját még mindig érzem;
Oh vajha, mint e röpke pillanatban,
Oly boldog lenne mindig életem.

A csókot szép leány el nem felejtem,
Mit rózsacsókról raboltam el;
Oh hogyha tudná volna, hogy mit érszett
E boldog pillanatban a kebel.

Szívembe ha beláttál volna ekkor,
Szerelme, üdve, végtelen vála,
Talán e pillanatnyi édv között
Ébredt a boldogságom hajnala.

Fenyves Béla.

Napló töredék.

München.

... Istenem, hogy ragyog ez az áldott napsugár!
Mint egy magasztos, tüzes glória, úgy övez köröskörül
mindent.

Nagyon boldogok az emberek!
De mégsem ...

Körülbelül délután két óra lehetett, s én a „Gärtner Theater“ fele igyekeztem, jegyet váltani a „Wald-

meister“ esti előadására. Későn érkeztem, minden jegy elfogyott már az utolsó egy halovány fiatal ember vitte el előttem. Épen bosszusan távozni akartam, midőn az említett fiatal ember hirtelen elém lépett:

— Már nem kapott jegyet uram?

Fogalmam sem volt róla, miért érdeklődik ez idegen az én dolgaim iránt. Csak most kezdtem közelebből szemügyre venni: külseje rögtön elárulta, hogy bohém ember lehet, sápadt arcára hosszú borzas haja lógott le, nagy szenvedő szeméi voltak s arcát csak kecskeszakállá tette egy kissé vidámmá.

... Nem, minden jegy elfogyott már.

Az idegen ezalatt kotorászni kezdett zsebeiben, végre kivette onnan a jegyét, mit az imént vásárolt:

— Tessék, szivesen átadom.

Természetesen szabadkozni kezdtem:

— De kérem, csak nem foszthatom meg önt jegyétől, hiszen megleszek már én a nélkül is.

A fiatal ember arcán fájdalmas mosoly vonult által:

— Ugy, hát nem akar rajtam segíteni, nem akar — maga sem ...

— De nem értem önt, hogy én nem akarok segíteni?

— Higgye el Uram, ön tesz nekem szivességet, nem én.

Mosolygott újból oly különösen. Csak egy mosoly volt az, de abban az egy mosolyban benne volt az élet egész keserűsége, összes siralma. Lassan folytatta azután:

— Ma volt pénzem, egy karrikatúramért adta a „Simplicissimus.“ Hát vettem rajta szivart, meg a feleségemnek egy jegyet a színhásba. Lássan ilyen könnyelmű vagyok én! De megbántam — a jegyet, inkább kenyeret kellett volna venni, annak szegényke jobban örülne. Vegye át — kérem szépen: ...

Csodálkozva hallgattam ez őszinte szavakat, egy egész életet tárt fel előttem ama pár szó, egy életet telve bánattal, nyomorúsággal. Szó nélkül vettem ki tárczámat, a jegyet kifizetni, de e percben, mintha valami belső erő kényszerített volna, mégis meg-szóltam:

— Megengedi hogy segítsék önön valami csekély soggal ...?

A fiatal ember arcán, lassú könnyecsep gördült alá. Látszott hogy szívében erősen harcol s nem tudja mitévő legyen. Végre is megszólalt:

— Igen ... elfogadom ... pedig lássa nem kéne ... Mert szégyen ... de ... de ... kell! Higgye el nem magamért, de az az asszony, az a szegény asszony ...

Arcaát eltakarta kezeivel ... de aztán összeszedte magát újból:

— Menjünk uram, menjünk.

S künn voltunk mindketten a nyugzó emberáradat között. Egy darabig szólanul lépkedtünk egymás mellett, végre ő törte meg a csendet:

— Igaz, ön még azt se tudja, hogy én ki vagyok Kissler, Kissler Ernő festő, úgy e egész jól hangzik, de a való ... a való ... eh, de hagyjuk ezt, beszéljünk másról.

Szánakozva néstem szegény fiatal embert. Alig lehetett több 22 évesnél s már is csak a szenvedést, a nyomort ismeri. Valóban kíváncsi lettem többet is megtudni róla; meg láttam, hogy bármit beszél, is szívet jól esik kiönteni mégis mások előtt. Kezdtam sorsáról kérdezősködni tovább.

Eleinte nem igen akart beszélni, de aztán mind bátrabb lett.

— Hija bizony neza éltem én mindig ilyen nyomorban. Fiatal koromban, (íme egy ifjú, aki már nagyon öreg) mikor még nőlen voltam, egészen más

ki mindenfelől és bizonyos, hogy ennek a társadalom és csakis az fogja kárát vallani.

Mert úgy van az, hogy a társadalom mindig és mindenütt általában konzervatív. Ha egyszer a hálójába fogott egy eszmét, egyhamar ki nem bocsátja onnan; ha talaja egy magot befogadott magába, senki többé meg nem gátolhatja, hogy az ott ki ne sarjadjon és új meg új magot ne teremjen.

A felekezetiiséget, ha egyszer megkezdte bomlasztó munkáját a társadalomban, egykönnyen a legerősebb kéz sem irthatja ki onnan; még ha kerülne is ilyen vállalkozó erős kéz, a társadalmi felekezetiiséget el nem nyomhatja, mert a társadalom kézzel meg nem fogható. Hiszen az emberek milliói tartoznak a társadalom kötelékébe és ki is vállalkoznék arra, hogy millió ember érzületével elbánjon?

A felekezetiiség olyanhidra a társadalomban, melynek ha fejt levágod, száz új feje nő. Sőt ha megbántod a társadalomban a felekezetiiséget, annál szívósabb és határozottabb lesz az ellenállása.

Nem győzzük pedig mindezt eléggé hangsúlyozni. Hiszen elrettentő példát is mutathatunk. Közeliünkbe esik egy nagy világváros, melynek társadalmi békéjét felekezeti villongások dulták és forgatták fenekestől, annyira, hogy ma már egész hatalmas társadalmi foszlányokra szakadt, szétfüzlött.

Ez a példa óva intse és vezesse jobb eszünkre mindazokat, akiken a társadalom vezetése áll.

Csapkodjanak fel bármilyen magasra a közéleti harcok hullámai, lobogjanak bármilyen heves, perzselő lánggal a szenvedélyek: mentsek meg a társadalmat attól, hogy benne felekezeti jelszavakkal bárki is izgathasson. És ha már a közéleti tusákat nem tudják nélküle meghívni, ne vigyék be a felekezetiiséget a társadalomba.

Mert ez a magyar társadalmak, mely még távolról se mondható valami nagyon megizmosodottnak, egyencsen életérdeke.

KÖZGYŰLÉS.

Szarvas község képviselő testülete a folyó évi április 21-én délután rendkívüli közgyűlésre gyűlt egybe.

1. A községi előjáróság előterjesztése az 1901 évi községi közmunka összeírásának

elrendelése és mérvének megállapítása tárgyában. A községi tanács javaslatba hozta a közmunka kiadásainak felemelését azon oknál fogva, hogy az asphalt járda tovább építésére a ma érvényben levő közmunka kiadás mellett nem marad fedezet. A képviselő testület nem látja indokoltnak a közmunka kiadás fel emelésének szükségességét, ép ezért a közmunkának az eddig érvényben volt kulcs szerint leendő kiadás melletti összeírását rendeli el.

2. A községi előjáróság bejelenti a február és március hónapokban teljesített pénztári vizsgálatok eredményét; a közgyűlés a jelentést tudomásul vette.

3. A község által a volt regale közbirtokos ságtól átvett ingatlanok után Szarvas község 7110 frt 91 kr. illetékekkel lett annak idején megróva. A közbe vetett felebezések után, most a m. k. közigazgatási bíróság 6486/1898 számú határozatával megerősíti az első fokúlag hozott határozatot, vagyis kötelezi Szarvas községet a törvényesen kirótt 7110 frt 91 kr. illeték megfizetésére. A képviselő testület ez ügyben a tett indítvány alapján akként határozott, hogy az esedékessé vált illeték, befizetésére idő haladékonként kér s egy idejűleg a nmgü Pénzügyminiszteriumhoz kérvényt rendel intézni az illeték elengedése céljából s ezen kérvény megszerkesztésére, illetve a további teendők megvitatására egy bizottságot küldött ki.

4. Targyalatott a közgyűlésnek egy korábbi határozatával kiküldött építési bizottság javaslata, a kórház építése ügyében Ezen bizottság a kórház czéljaira a régi kórház mellett három telek megvételeét hozza javaslatba, illetve amennyiben a bizottság a megvétele a községi bíró megbízta s általa a szerződések is megkötettek, ezen 3 szerződés jóváhagyását kéri. A bizottság azzal indokolja meg ezen eljárását, hogy az eredetileg tervbe vett területen a terepnek a követelményekhez képest való felemelése, illetve feltöltése, annak túl alacsony volta miatt sokkal többé kerül mintha új telkek vétetnek a régi kórház mellett, s a másik indok mely ezen eljárásra készítette a bizottságot az, hogy a kórház a régi kórház helyén a szegény menházzal, egy területen annak közelében felépítve a kórház kezelési és fentartási költségét tetemesen csökkenti, amennyiben a kórházat az eredetileg tervbe vett helyen felépítve, külön kezelő és szolgál

személyzetet kell alkalmazni, míg a régi kórház telken a szegény menházza került emberek által végeztetnék a kezelés és szolgálat.

A közgyűlés az előadott indokok alapján a bizottság javaslatát tudomásul veszi, a 3 teleknek megvételeit elvben elfogadja s a szerződések jóváhagyását egy 30 nap múltán tartandó közgyűlésre tűzi ki.

Ujdonságok.

— **Lelkés fogadtatás.** A helybeli ág. ev. egy ház legutóbb választott lelkesze Scholz Gyula mult csütörtökön ápr. 26. délután érkezett állomásra. Fogadtatására több tagból álló küldöttség ment elébe Mezőtúrra, a hol Liszka János főgymn. tanár fogadta. A szarvasi vasúti állomásonál ezerre menő hívek élén Zvarinyi János lelkesz üdvözölte, a honnan kecsi sorok kíséretével lakására vonult s ott szintén azaz számú egyház hívek s tanítóikar élén Piacskó István igazgató lelkesz és Havári Dani egyházi felügyelő fogadta Scholcz az összes üdvözölök beszédére külön-külön jó hatással s tetszéssel fogadott beszédekkel válaszolt. Beiktatása ma délelőtt a nagytemplomban megy végbe Veres József egyházmegyei esperes s Havári Dániel egyh. megyei felügyelő elnökségével. A beiktatást megelőzőleg az új lelkesz egyházi beszédet mondót nyolven. Ugyan ekkor az új templomban magyarul istentisztelet tartatik.

— **Bizottsági ülés.** A békési egyházmegye szám vizsgáló bizottsága tegnap azaz f. hó 28-án d. u. ülést tartott Veres József, esperes és Havári Dániel, felügyelő elnöksége mellett. Az ülés tárgyat néhány özvegy évi illetékének megszabása képezte.

— **Tanítók gyűlése.** A „Szarvasi helyi tanító-egyesület” április 21-én rendkívüli közgyűlést tartott. A gyűlés Molnár János elnöknek tetszéssel fogadott megnyitójával vette kezdetét, a ki örvondatos jelenségek tartva azt a körülményt, hogy az egyesületnek eddig kifejtett munkássága és lelkesedése, a melyet szerencsés volt a helyi társadalomnak érdeklődés, felbrosszteni, áldozatkészségét sőt ügyének megnyerni s a mellyel a magyarországi tanító egyesületek között a lehető legjobb nevet és nem a legutolsó helyet biztosított magának az illetékes körök figyelmét is magára vonta s ennek köszönhető, hogy oly fontos ügyben, a minő az osztatlan népiskola tanterve, az egyesület szerény véleménye is ki kéri, arra kéri kartársait, hogy a kitüntető figyelem is legyen egy újabb kapcsolás a mely őket továbbra is összetartja, ez is serkentse a további munkásságra és lelkesedésre, hogy a tanítványt s közös érdekeiket szolgálva, az egyesületet folyton fejlesztve, azt a vezér egyesületek sorába emelhesék. Ez után az egyesületnek egyik szorgalmas tagja Bodnár József, olvasta fel „Kell-e külön tanterv az osztatlan népiskolának?” című értekezését. Tárnya iránti lelkesedéssel s alapos okolással, az általános egységes terv mellett foglalt állást, s hallgatóit erős érvelésével igyekezőn hasonló véleményre bírni. Utána az egyesületnek szintén nagyszorgalmú tagja, Paulenda János, a fenti tárgyról szabad előadással nyilvánította véleményét. Dicséretes előkészülettel, a tárgynak a legapróbb részleteire is kiterjedő tanulmány alapján nagy kitarással a külön tanterv mellett kardoskodott. Az előadónak ezen ellentét es véleménye, igen élénk eszmecserére adott alkalmat, a melyben a gyűlésnek minden tagja részt vett. Hosszas tanácskozás után az egyesület tekintettel a helyi viszonyokra, s azon körülményre hogy az országban is sokkalta nagyobb számban vannak az osztatlan népiskolák, Bodnár János indítványát illetve javaslatát tette magáévá, határozatilag kimondván, hogy ne az osztott, hanem az osztatlan népiskola részére készítessék az egységes tanterv, a mely egységes tantervű, felszerelésű, tanidejű, egyenlő számú és tehetséges növendékű iskolákat s egyenlő képzettségű tanítókat tételezzen fel, az osztott iskolák részére pedig ezen tanterv a tanítás gyakorlati tantárgyaiban — minők az ének, rajz, tornázás, kézimunka — bővíthetne el az olvasókönyv pedig torjedolemre nézve térhetne el az osztatlan népiskola olvasókönyvétől. Ez után felolvastott a tiszteletbeli tagul megválasztott Mocsányi Ágostonnak az elnökséghez címzett levele. Tudomásul vétetett az elnöknek az Eötvös alapra és a Tanítók gyufájára vonatkozó jelentései, melyek után az egyesület tagjai felhívtak, hogy a tanítók gyufája használatát minél szélesebb körben torjedoelje. Legközelebbi gyűlés május végén lesz, mely után társas kirándulást rendeznek a Bolza féle Pepi kertbe.

— **Pénztárnok választás.** Demcsák János elhálózása folytán megüresedett főpénztárnoki állás választás utján folyó hó 24-én tölletett be. A választók többsége Kantor Sámuel választotta meg, ki eddig is helyettesként töltötte be ezen állást.

ként ment minden. Akkor még a jég hátán is megéltem, de most . . . most . . .

— Hát miért házasodott meg?

— Miért? mert bolond voltam, mert azt hittem, hogy a házasság, a szerelem ép' úgy találhatik fel egy rongyos kis piktornak, mint bárki másnak a világon! Bolond voltam . . . nagyon bolond . . .

Komorán néztem a feleségem hállámozó tömegét. A napsugár ragyogott, de ez a kis piktor elhomályosította. Én legalább borúsak láttam mindent. Egy uri fogat robogott el mellettünk, gazdag emberek ültek benne.

— Látja, azoknak való, nem nekem! — kiáltott e perczben a festő A járó-kelők mind oda néztek, meg szegyenülve hallgatott el s mentünk lassan tovább.

Elmondta aztán, hogyan házasodott meg:

— Két éve, épen tegnapi múlt anyyi, mióta elvettem. Ott laktam akkor náluk egy kis házban. Az apja nyomdász volt, valamelyik laphoz szerződött akkor. És lánya is volt. Bárcsak ne láttam volna zoha! de a sors másképp akarta. Addig-addig, hogy egy szép napon feleségem lett. És most, most — éhezünk! Pedig dolgozok, festek éjjel nappal, de hiába ha nincsrá vevő. Mostanában csak a karcikurák tartanak fenn; azokért kapok egy pár fillért . . . de az bizony, nem elég a megélhetésre.

Egyesre csak kiderült az arca, szemét sugározni kezdtek, oda hajolt fülemhez s így kezdett beszélni:

— De most, most ha nem lesz valami . . . egy csodás munkához fogtam: a „Memento”! ó ha azt ön látná! minden reményemet ahhoz az egy képhez fűszöm. Hiszen sok mindent festettem már, miért oly különösen

lelkeseztem, de ílyet még soha! . . . Edes . . . edes uram jöjjön el megnézni a — „Memento”-t! Ugye eljön?

Kis idő múlva újból megcsókolta:

— De ne, ne jöjjön mérse, mert — nem lesz hova menni.

De elmegyek úgy is, most rögtön, mindenesetre látni akarom a „Memento”-t.

Hát jó, legalább mutatok más is — a feleségemet. Szóval elmentünk egymás mellett. Már elhagytnak a népes utcákat, s közel voltunk az „Izar”-hoz is. Egy ódon ház előtt végig megállapodtunk. Jó magasra kellett felmászni fenn laktak két kis padlásszobában. Egyik volt a „mütorom” s a hálószoba, a másik a kamra s az étköző.

Egy nevetséges képű asszonyka szaladt elibénk. Még azokban a kopott rongyokban it emivalóan csinos volt.

De milyen nyomorúság honolt mindenütt! Alig volt hater s a mi volt is csupa ringy rongy, díb-dáb.

Es az asszonyka mosolyogva ölelte át a festőt, ki mosolyogott szintén, mert nem gondolt semmire a világon csak arra, hogy azt a szép kis asszonyt kit most a karjai között tart senki másé, egyedül csak az övé.

Es elfeledett mindent, bánatot, nyomorúságot . . . s abban a perczben legboldogabb embernek érezte magát a föld kerékében.

Boldogan s büszkén fordult aztán hozzám:

— Látja ez az én kis feleségem!

. . . Mert nagyon bolond az ember s nagyon — szerelmes . . .

. . . Es mégis boldogok!

Klár István.

Jótekonyczélú előadás. A szarvasi helyi tanító egyesület a „Ferencz József Tanítók Hásá”-nál tett alapítványa gyarapítására f. 1900. évi május hó 5-én a városi színházban színi előadással egybekötött hangversenyt rendez. Műsor: 1. A vizi róza. Abt. F.-től. Lévius Ernő tanítóképző intézeti ének és zenetanár vezetése mellett éneklő a vegyeskar. 2. Hunyady nyitány. Erkel F.-től. Zongorán négy kézre, előadják Lavatka Ilonka és Lévius Ernő. 3. A tót tánc mestere. Vig monolog. Gabányi Á.-tól. Előadja Molnár János. 4. Trió. Reissiger C.-től. Előadják: Schiff Izso hegedűn, Dr. Salacz Aladár gordonkán, Lévius Ernő zongorán. 5. Rendelő óra. Vigjáték egy felvonásban. Irta: Almásy Tihamér. Rendező: Rádegh János. Személyek: Dr. Faragó, orvos Rádegh János. Szidónia, neje Bugyis Andorné. Hermin, leányuk Klímácsék Irén. Ravianszky, legfőbb ítélőszéki bíró Petrics Zoltán. Pounás, városi képviselő Molnár János. Vasul, fia, kapitányági tollnok Tyehár Endre. 1-ső biztos Bodnár József. 2-ik biztos Paulenda János. 1-ső hordár Brózik Károly. 2-ik hordár Rohoska Géza. Pál, mas dr. Faragónál Trnovszki Márton. Sagó Baán Zoltán. Történet Budapestén. Idő: jelenkor. G. E. Gy. veleg. Belezna A.-tól. Lévius Ernő vezetése mellett éneklő a vegyeskar. Felülvezetések a jótekonyczél iránti tekintetből köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáznak. Az előadás után táncmulatság az „Árpád” szálló nagytermében, a melyre a karzati jegyeken kívül az összes jegyek érvényesek. Kezdeté este pont 8 órakor.

Közgyűlés. A helybeli függetlenségi kör folyó hó 22-én d. u. 4 órakor tartotta tisztújító közgyűlését. A közgyűlés egyhangulag választotta meg tisztikarát. Elnök lett Havari Dani, alelnök Melis Mátyás, választmányi elnök Uhlár Pál, jegyzők Dankó Soma és Rádegh János. Gondnok Valach János, könyvtárnok Rágyánsszki István. A 20 választmány is egyhangulag választotta meg a közgyűlés.

Talált arany gyűrű. Az ármentesítő társulat 12-ik gátjára Kertész Elek az ujonnan épült vízemelő géptelep mellett egy aranygyűrűt talált. Aki ezen gyűrűt magának véli, annak pontos leírása után azt átveheti.

Halálozás. Özv. Korik Pálné szül. Kovács Mária, Korik János előkelő ipárosnak édesanyja folyó hó 24-én 83 éves korában végelgyengülés következtében elhunyt. Temetése folyó hó 26-án nagy részvét mellett ment végbe. Elhunytáról a család a következő gyászjelentést adta ki: Korik János mint az elhunyt fia úgy a maga és neje, valamint gyermekei, testvérei és a számos rokonság nevében is megőrt szívvel tudatja a jó édes any, nagyanya és rokonnak Özv. Korik Pálné, született Kovács Mária halálát folyó hó 24-én d. u. fel 5 órakor 83 éves korában, végelgyengülés következtében történt elhunytát. A drága halott földi maradványai folyó hó 26-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyeztetni. Szarvas, 1900. április 25. Áldás emlékére! Korik Sándor, Korik János, Korik Béla, Korik Berta, gyermekei. Korik Jánosné, szül. Bálint Erzsébet, menyő. Novák Ferencz, veje. Korik Lajos, Korik Sándorka, Korik Janika, Korik Erzsike, Korik Mariska, Korik Gizella, Korik Berta, unokák.

Nyilvános köszönet. Mindazok, kik édes jó anyánk halála alkalmából jól eső részvétükkel bennünket felkerestek s részvétüknek a temetésen való megjelenésükkel kifejezését adták, ez uton mondunk hálás köszönetet, Korik János és neje.

Confirmatio. A helybeli ág. h. ev. egyházban a konfirmandus növendékek oktatását az ő templomban husvét óta mindkét nyelven P l a c s k ó István, lelkész végezte. A jövő héttől kezdve azonban a magyar nyelvűeket P l a c s k ó István, a tót nyelvűeket pedig S c h o l z Gyula, új lelkész fogja oktatni.

Majálisi elnök. A helybeli főgymn. tanuló ifjúsága a május 29-én tartandó főgymn. majálisi elnökül L i s k a János főgymn. tanárt, kérte föl és nyerte meg. A gazdaságonyi tiszt nehéz szerepére S á r k á n y Imréné úrnő volt szíves vállalkozni. Ismerve a nehéz feladatot, mely ilyen majálisi alkalmával a vezetők vállaira nehezedik, előre is kifejezzük nekik úgy a tanulókat, mint a nagy közönség nevében köszönetünket.

Cumberland Szarvason. Cumberland világhírű gondolatelvadás folyó hó 24-én és 25-én a városi színházban fényes előadást tartott. Az előadás — sajnálatunkra — közönségünk nagyon csekély számban jelent meg, pedig a művész nagyon is megérdemelte volna, hogy nagy közönség nézze végig érdekes és rendkívüli mutatványait. Cumberland a fiziológia és pszichológia alapján kívánta velünk az ő művészetét megértetni. Az elméleti magyarázat után oly mesébe illő csodás dolgokat fejtett meg, a mi mindnyájunkat meglepett. Sajnálatos, hogy közönségünk a második előadás sem jelent meg olyan számban, amilyent a művész mutatványai megérdemelték.

Megrekedt előadás. A főgymn. tanulóifjúságának lapunkban már jelzett színelőadása bizonytalan időre el lett halasztva, amennyiben a szükséges jelmezekhez nem bírnak hozzá jutni.

Czigányok között. Nem a cigányok patronu sáról, József főhercegről van szó, de egy szarvasi barna fiatal emberről szól az ének, a ki nek egy lakadalomban jó kedve lévén vasárnap reggelre inogni érezte lába alatt a földet. A hívek már templomba gyülekeztek, ő neki haladéktalanul haza kellett menni, de nagyon bántotta az a tudat, hogy mások nem a föld, hanem az ő lábainak inogását látják menésénél. Kapott az alkalmon, a mellette álló fuvolásnak kiragadja a fuvoláját, hóna alá csapja, szemire vágja kalapját s nagy léptekkel haza indul. A cigányok persze utána iramodnak s az utcán rettenetes lármával adnak kifejezést megbotránkosásuknak az egész uton. A láрма kísérettel a fiatal ember szépen hazament s a templomba menők észre sem vették hogy ő tulajdonképen nem cigány. Milyen előny ilyen esetben, ha az embernek barna színű a bőre.

Kuglizó megnyitás. A Wéber-féle vendéglőben folyó hó 29-én azaz ma vasárnap délután kuglizó megnyitást tartatnak. A megnyitás kuglizó versenyel van egybekötve, melyre a kuglizni szeretők figyelmét ez uton is felhívjuk.

A földművelők fegyvergyakorlata. A földművelésügyi miniszter a gazdák és mások egy régi óhajának megvalósításáról értesítette a vármegyéket és a gazdasági együletet. A közös hadügyminiszter ugyanis a honvédelmi miniszterrel és a földművelésügyi miniszterrel folytatott tárgyalások után akként, hogy a mezőgazdák és a mezői gazdaságnál alkalmazott egyéneket, a fegyvergyakorlatra lehetőleg oly időben hívják be, a mikor ők, a szántás vetés és az aratás munkálataival nincsenek elfoglalva. A hadügyminiszter utasította az illető hadtestparancsnokságokat, hogy a tényleges állományban beállott fogvatékok földözésre, különösen aratás idejében, a mennyire csak lehetséges, csakis oly fegyvergyakorlatokra köteles tartalkosokat, illetőleg póttartalkosokat hívjanak be, akik nem mezőgazdasági munkások, amennyiben ez mégis elkerülhetetlenül szükségessé válnék, ezeknek a fegyvergyakorlatok alól való fölmentése iránt beadott kéréseiket mindannyiszor figyelembe vegyék.

Az ösödi tanítótestület az iparos daloskór közreműködésével, a budapesti Ferencz József tanítók háza javára, f. évi május hó 6-án este ének, szavalt és felolvasással egybekötött jótekonyczélú táncestélyt rendez. Ugy a jótekonyczél, mint a tanítók első ilyen mű fellépése méltó a közönség teljes pártolására, ami, is merte ösöd és szomszédsága hazafias, jó irányát, reméljük, hogy meg is lesz.

Komlós Lajos ösödi gavallér derűre, borura lopott verekedett, lépten nyomon bele botlott a büntető törvénykönyv rendelkezéseibe, ő amint mondá, azon hiszében volt, hogy mint katonát nem bünteti meg a civil bíróság, azonban elnétele mellőzésével 4 havi fogságra ítélte a kir. törvényszék, a melyben meg is nyugodott, beismerve, hogy téves volt a felfogása.

C S A R N O K.

A vámfelügyelő.

Az a alkalmatlanság, amelyen szomorú utamat a Lavezzi szigetefeldő megtettem, az „Emila” volt. Régi vámhajó volt ez, P. Vecchióból, melynek fűdélzetén a szél, a hullámok és az eső ellen való védelmi rozoga sátor szolgált, alig elegendő egy asztal és két pad számára. Matrózaink a rossz időjárásnál nem sokkal különbek voltak, izzadt orcaik, nedves ruháik, mint a szárítottban fölaggatott ruhadarabok gözöltek: a legzordabb teli hidegben a szerencsétlenek egész napokon a éjszakákon át összekuporodtak a nedves padokon és csatagos ruháikban megvette őket a hideg, mert a fedélzetén nem volt szabad tüzet gyújtani, a partra meg csak ritkán szállottak. És még sem panaszkodott volna egyikük sem. A legförtelmesebb időben egyformán jókedvű volt a számandó vámbihatalbeli matróznép.

Majdnem mindegyik feleséges ember volt már, némelyiknek gyermekei is voltak és mégis hónapokon keresztül távol kalandoztak családjaiktól e körül a veszo delmes partvidék körül. Táplálékul alig kaptak egyebet penészes kenyérről és fogszagmánsól, soha egy pohárka bor vagy hus mert hisz a bor is, hus is drága és soha sem keresnek meg többet 500 franknál évente. Elképzelhető, milyen kunyhóba laktak odahaza családjaik s mily pörén futkosnak a gyerekeik.

És mindamellét ezek az emberek egész meglepetteknek látszottak. A kormány mellett nagy eső vízzel telt kád állt, a melylyel a legénység szomját eltotta s a jólesés „oh” mely minden korty után fel-

hangzott a szegény ördögök ajkáról, még máig is fülemben cseng. A jólesés e kifejezése oly nevelés, de mind amellet oly megindító is volt.

A legmegelőgedettebb közülük egy bonifaciói fiatal szálas legény, akit társai Palombonak hívtak. Lett legyen szép idő, vagy legförtelmesebb vihar, egyaránt jó kedvű volt, fűtyült, dalolt. S míg a többiek görnyedtek a hullámok által hányatott hajó egyensúlyának helyreállításán nyugodtan csendült Palombo hangja:

Nem, jó uram, ne tessék,

Tulságos nagy tisztesség.

Lizett okos kis leány,

Nem megy tul a faluján.

Fűtyülhetett a déli szél, meg-megrecesgette az árbozokat, a vámfelügyelő nótája egyforma vigan csen dült bele a vihar bömbölésébe. Egy napon azonban nem hallottam hangját, bár vihar volt s az eső hatalmasan zuhogott a fedélzetén. Annyira fel tűnt a dolog, hogy kidugva fejem a sátorból, kérdéskösdtem:

— Nos, Palombo, hol marad a nóta?

Palombo nem felelt. Mozdulatlanul fektűt a kor mány kerék mellett. Fogai vaczogtak és egész testét a hideg rázta.

— Punturája van, mondották a társai szomoruan.

A mit ők punturának neveztek, az mellhártya vagy tüdőgyulladás. A hideg, a szél és a hajó ringása csak fokozták betegségét. Félre beszélt s mi sűrűn raktuk rá a borogatásokat. Estefelé roppant erőfelesztések árán egy elhagyott kikötőbe evettünk, ahol alig adott más életjelet magáról, mint egy néhány ragadozó madár. Köröskörül kopár sziklák meredtek a parton, lent, majdnem a vízben pedig a vámház állt. Ebben a félelmes egyhangúságban ez a számozott hivatalos épület bizonyos titokzatos jellegűnek tűnt fel. Ide vitték a szegény Palombót, — szomorú kórház a beteg számára! A vámfelügyelő családjaival az asztalnál ült. Mindnyájuknak sápadt arca volt, s lázasan fénylő szemük. A fiatal asszonyt, aki csecsemőjét ringatta karján, a hideg rázta, mialatt velünk szóba ereszkedett.

— Szörnyű egy hely, szólt csendesen a felügyelő minden második évben más vált fel bennünket, mert a láz egymásután pusztítja el az embereket.

Most fűdolog volt, orvost keríteni. A legközelebbi azonban nyolcz mérföldnyire lakott. Mibe fogjunk? A matrózok holt fáradtak voltak, s nem tehetők meg az utat. Az asszony okkor ki szólt az ablakon, mire egy, erős csontos legény lépett be. Valódi mintaképe a banditának. Már a partraszálláskor feltűnt nekem.

— Ez az én bátyám, szólt a vámfelügyelő neje amint Cecco, kissé kipirulva a szobába lépett. Rendkívüli bátorsága meg látszott rajta.

Az asszony halkán beszélgetett a legénnyel, közben-közben a beteg felé mutatva. A fiu fejével helyeslőleg bólintgatott, aztán anélkül, hogy csak egy szót is szólt volna, vállára vette puskáját, s a sziklás uton néhány perc múlva eltűnt az éj sötétében.

Közben a gyerekek, a kik úgy látszott, nem a legszívesebben látják az atyjukat otthon, elköltöttek szegényes vacsorájukat. Milyen jó esett volna a szegény férgeknek egy kis bor! Oh, a nyomor! Az asszony eltávozott velük, lefektette őket! A férj meggyújtotta a lámpáját, hogy körüljárja a partot, mi pedig helyet foglaltunk a tüzhelynél betegünk mellett, aki nyugodtan fektűt a lóczán, mintha most is a tengeren, a hajó fedélzetén nyugodnék. Hogy ponturáját kissé enyhítsük tányérokat és téglákat melegítettünk és mellére, meg a lábára raktunk. Amint hozzáléptem, megismert a szerencsétlen és háláadó tekintettel nyujtotta felém forró kezét, hevesen megszorítva az enyémet. Szomorú virrasztás!

Ott künn a vihar egyre jobban ordított, a sziklákhoz verődő hullámok egyre jobban csattogtak, mint csaták tűzében a kardok. Időről-időre hatalmas szlő-roham jött a tenger felől és megrezeskedette házikónkat. A tüzhely zsarátnoka fel fellobbant, megvilágítva a matrózok sötét, sápadt ábrázatát, akik némán merőn bámultak a levegőbe.

Palombó kebléből olykor-olykor mély sóhaj tört elő. Mindnyáján feléje fordultak ilyenkor elgondolva a társuk számandó sorsát, a ki most távol övőtől, messze szeretteitől a halállal vívódik. Olykor-olykor egyikök mélyen felsóhajtott, a maga állapotára gondolva. Semmi panasz, semmi keserűség, egy sóhaj — semmi más.

Mégis . . . mégis . . . mintha csalódnám. Amint egyikük mellett elmentem, hogy egy fahasábot hozzak a tüzre, keserű hangon szólalt meg:

— Lássá uram, hébe korba nagyon nehéz a mi sorsunk

Felelős szerkesztő: SZIKES ANTAL.

H I R D E T É S E K.

Sürgöny czim : Nádházy Szarvason.

Alapított 1879 ik évben.

Nádházy János temetkezési vállalata Szarvason

(Kórház utca 1260 hászám alatt saját házában.)

elvállal mindenféle temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Raktáron tart dus választékban : ércz és fakoporsókat, továbbá mindenféle szemfedeleket, művirág koszorukat és szalagokat.

A gyászeset megtörténtével, a hozzátartozók bármi módon tett értesítésre — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt intézkedés történik.

Fakoporsók I frttől feljebb, érczkoporsókat gyermekeknek 8 frttől feljebb nagyoknak két méter nagyságban 35 frttől feljebb.

A Nádházy „Temetkezési Vállalata” a legcsekélyebb megrendelésnél is gyors és pontos kiszolgálást biztosít.

Kiváló tisztelettel :

Nádházy János.

Vatamint ércz koszoruk.

M. K. EGYETEM VEGY-TANI INTÉZETE.

KRISTÁLY

SZT. LUKÁCSFURDOI HEGYFORRÁS

IGENTISZTA BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATO FUSZERKESKESEKBEK VENDEGLOKBEK ÉS MINDEN VASUTI ÉTKÉZŐ KOCSIBAN.

A Kőbányai Király Sörfőző Részvénytársaság

G Ó L I Á T

M A L A T A S Ö R E.

Legújabb vívmány Rendkívüli zamat Legkellemebb üdítő-ital. Ideghajókban, vészegénység, emésztési zavaroknál gyengésség, álmatlanságnál kitűnő gyógyhatás.

„Ezen malátasör kellemes ízénél, — aránylag nagy tápláló értékénél — és az emésztést és vérkeringést élénkítő hatásánál fogva sikeresen használhatónak bizonyult.

(Dr. Korányi Frigyes és Dr. Kéty Károly egyetemi tanárok nyilatkozata.)

Főraktár Szarvason
Csapó Soma,
fűszerüzletében.

Révész Sándor női-, férfi divat-árú és konfectió terme Budapest, VII. Csömöri-út 6. MAISON DE LUXE.

Mesteri szabással készitek elegáns öltözéket különleges szövetekből

Divattermem párizsi mintákra van berendezve a toilletteket kizárólag eredeti modellek után készítem.

Női kalapokat s azok alakítását eredeti modellek mintájára mérsékelt ár mellett eszközölöm.

Alsó (jupon.) Divatkelme, Ernyő, (nap és eső), Fátyol, Fehérnemű, Férfi-kelengye, Fügöny, Füző, [mider]. Gyermekek kelengye, Illatszert, Ingek (blouse, Keztyű mosó, [eretton batiszt de laine) Nyak diszek, (japot Női kelengye, Selyem, Szőnyeg árúk versenymentes beszerzési telepe.

Szigorú üzleti elvek.

Nagyságos Asszonyom!

Megkülönböztetett tisztelettel van szerencsém nagyrabecsült tudomására hozni, hogy a favaszi eredeti újdonságaim megérkeztek. Rendkívül nagy súlyt helyezek arra, hogy az előkelő hölgyközönség szükségleteit úgy mint ez ideig a jövőben is szigorúan olcsó szabott árak mellett a legújabb (heante noveante) és legjobb kivitelben beszerezhesse nálam. Daczára az idej nagy áremelkedésnek idejekorán és nagy mennyiségben eszközölt bevásárlásaim által az összes árukészletemet minden áremelés nélkül bocsájthatom forgalomba. 20 koronán felüli rendelvényeket bérmentve küldök. Idegen szövetekből is készítek toilletteket. Amidőn még az alantiakról szives tudomást venni kegyeskedjék, kérem megtisztelő rendelvényeit, melyeknek lelkiismeretes és pontos kiszolgálásáról czégem jó hírneve kezeskedik

Kitűnő tisztelettel :
Révész Sándor.

Általános megjegyzések
vidéki rendelvényekre
vonatkozólag.

Teljes felelősséget vállalok a nálam vásárolt árukért, meg nem felelt viszza veszek ki vanatra és az érte járó összeget is vissza térítem. Levélbeli rendelvényeket pontosan teljesítek. Választék-küldeményeket az összeg előzetes beküldése mellett a kívánt cikkekbe eszközölöm, meg nem felelt áruért az összeget posta fordulattal vissza küldöm, Rendelvényeket a beérkezés napján pontosan intézek el. Mérték után készülő rendelvényeket a lehető legrövidebb idő alatt szállítok, a pontosság érdekében minta darabot kérek. Mintákat kívánatra bérmentve küldök, de szükségesnek találom a cikk megnevezését, t. i. mily használatra szükségeltetik

Nyomatott Dantzy Sándor könyvnyomdájában Szarvason 1900.